ច្បាប់

ស្តីពី
វិធានពាណិជ្ជកម្ម និង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

*****

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- យោងតាមព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពី សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នៅថ្ងៃទី ០៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីវិធានពាណិជ្ជកម្ម និង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ជំពូកទី ១
បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ពាណិជ្ជករគឺជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលធ្វើពាណិជ្ជកិច្ច ហើយដែល យកពាណិជ្ជកិច្ចនេះជាមុខរបរខ្លួនជាប្រចាំ ។

ពាណិជ្ជកិច្ចជាសកម្មភាព ទិញលក់ទំនិញ ឬសេវាដែលត្រូវបានអនុវត្ត ជាប្រចាំក្នុងគោលដៅធ្វើការដោះដូរ និងស្វែងរកចំណេញ ។

មាត្រា ២ .-

ច្បាប់នេះចាត់ទុកថា ជាពាណិជ្ជកិច្ចរាល់សកម្មភាព ដែលមានចែងជាអាទិ៍ដូច ខាងក្រោម ៖

- ការទិញដើម្បីលក់ទៅវិញ គិតបញ្ចូលទាំងក្នុងវិស័យអចលនទ្រព្យ
- រាល់សកម្មភាពនៃ សហគ្រាសជួល សហគ្រាសការណកម្ម សហគ្រាសយកកំរៃ ជើងសារ សហគ្រាសដឹកជញ្ជូន សហគ្រាសបោះពុម្ពផ្សាយ និងសេវាដទៃទៀត
- ប្រតិបត្តិការនៃធនាគារប្តូររូបិយវត្ថុ
- ការផ្តល់សេវាអន្តរការ សេវាទីភ្នាក់ងារ ការិយាល័យសំរបសំរួលកិច្ចការ សេវាវប្បធម៌ និងការចាត់ចែងនូវទស្សនីយភាពជាសាធារណៈ
- ប្រតិបត្តិការនៃសហគ្រាសសំណង់ ការទិញឬការជួលនាវាដឹកជញ្ជូនក្នុង ប្រទេស ឬក្រៅ ប្រទេស ការដឹកជញ្ជូន និងការផ្ញើបញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ឬផ្លូវអាកាស
- ការធានារ៉ាប់រង គ្រប់ប្រភេទ
- អាជីវកម្មនេសាទ អាជីវកម្មព្រៃឈើនិងរ៉ែ ។

មាត្រា ៣ .-

ច្បាប់នេះមិនចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជកិច្ចទេ ពល់សកម្មភាពដែលមានចែងជាអាទិ៍ដូចខាង ក្រោម ៖

ការផលិតដែលមិនមែនសម្រាប់លក់ទៅវិញ

ការផលិតឬសេវាទាំងឡាយ ដែលមានលក្ខណៈជាគ្រួសារ

ការផលិតសិល្បៈសុទ្ធសាធ

ការបង្ហាត់បង្រៀនដោយឯកជនផ្ទាល់ខ្លួន ឬដោយសមាគមស្របច្បាប់

មាត្រា ៤

មិនចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជករទេ ផលិតករ សិប្បករ ឬកសិករ ទាំងឡាយ ដែលធ្វើសកម្មភាពមានលក្ខណៈជាគ្រួសារ ។

មាត្រា ៥.-

បុគ្គលដែលគ្រាន់តែជួយលក់ទំនិញរបស់សហព័ទ្ធខ្លួនដែលជាពាណិជ្ជករ មិនចាត់ទុក ថាជាពាណិជ្ជករឡើយ ។

និយោជិតដែលលក់តែទំនិញរបស់ម្ចាស់សហគ្រាសខ្លួនដែលជាពាណិជ្ជករ មិនចាត់ទុក ថាជាពាណិជ្ជករឡើយ ។

មាត្រា ៦ .-

សហព័ទ្ធនៃពាណិជ្ជករ ត្រូវចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជករដែរ បើសហព័ទ្ធនោះ ប្រកបរបរ ពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដោយឡែក ។

ការយល់ព្រមពីសហព័ទ្ធ ត្រូវមានការចាំបាច់សំរាប់ពាណិជ្ជករនោះ ។

មាត្រា ៧ .

តាមន័យនៃច្បាប់នេះ អនីតិជនមិនអាចជាពាណិជ្ជករបានទេ លើកលែងតែ អនីតិជននោះ រួចផុតពីអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៨ .-

សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ពាណិជ្ជករ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយ ។

មាត្រា ៩ .-

សមត្ថភាពប្រកបកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម អាចត្រូវបានចាត់ទុកជាបាត់បង់ដោយមូលហេតុ ដូចតទៅ ៖

- ធនក្ស័យ
- សេចក្ដីសំរេចរបស់តុលាការហាមឃាត់ការប្រកបកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម
- វិសមិតភាពក្នុងការងារពាណិជ្ជកម្ម និងការងារសាធារណៈ ។

ជំពូកទី ២

ផ្នែកទី ១

បញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនិងក្រុមហ៊ុន

ការកាន់កាប់និងកម្មវត្ថុនៃបញ្ជី

មាត្រា ១០ .-

នៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជី នៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម មានកាន់កាប់នូវបញ្ជីមួយៈ ចុះអត្តលេខនៃពាណិជ្ជករនិងក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ហៅថា "បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម" ។

មាត្រា ១១ .-

ក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ទទួលខុសត្រូវក្នុងការកាន់កាប់បញ្ជីនេះ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រធានតុលាការ ពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ១២ .-

ពាណិជ្ជករ និងក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយដែលមានគ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួន សាខាបុត្រសម្ព័ន្ធ ឬទីភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានកាតព្វកិច្ចចុះឈ្មោះ

ក្នុងបញ្ជីនេះ លើកលែងតែពាណិជ្ជករដែលមិនជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ។

មាត្រា ១៣ .-

ត្រូវកត់ចូលក្នុងបញ្ជីនេះ នូវនិទ្ទេសទាំងអស់ដែលទាក់ទងដល់ពាណិជ្ជករនិងក្រុមហ៊ុន ដែលធ្វើពាណិជ្ជកិច្ច ។

ផ្នែកទី ២
ពាណិជ្ជករ ដែលមានគ្រឹះស្ថានដើមនៅកម្ពុជា

មាត្រា ១៤ .-

ដប់ប្រាំថ្ងៃយ៉ាងតិចមុនពេលចាប់ផ្តើមបើកធ្វើពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ពាណិជ្ជករត្រូវចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម នាកន្លែងដែលខ្លួនធ្វើអាជីវកម្ម ។

ពាណិជ្ជករត្រូវប្រគល់ជូនការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនូវប្រតិវេទន៍មួយធ្វើជាពីរច្បាប់មានចុះហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃរបស់សាមីខ្លួន ។

ប្រតិវេទន៍នេះត្រូវសរសេរលើលិខិតគំរូមួយដែលក្រឡាបញ្ជីបានផ្តល់ឲ្យ ។ ប្រតិវេទន៍ ត្រូវចែងអំពី ៖

១- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួនរបស់ពាណិជ្ជករ និងលេខនៃលិខិតអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួន ។

២- នាមប្រើប្រាស់ក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ឬរហស្សនាម ។

៣- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើត ព្រមទាំងអាស័យដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន ។

៤- សញ្ជាតិដើម ហើយក្នុងករណីដែលសាមីខ្លួនបានទទួលសញ្ជាតិមួយផ្សេងទៀតត្រូវ បញ្ជាក់ អំពីបែបបទនិងថ្ងៃខែឆ្នាំដែលបានទទួលសញ្ជាតិនេះ ។

៥- កម្មវត្ថុពាណិជ្ជកម្ម ។

៦- ទីកន្លែងធ្វើអាជីវកម្ម និងអាស័យដ្ឋានគ្រឹះស្ថានឬសាខានៃមូលនិធិពាណិជកម្មដែលមានទីតាំងនៅព្រះរាជាណាកម្ពុជា ។

៧- ផ្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មនៃគ្រឹះស្ថាននិងហត្ថលេខាគំរូរបស់សាមីខ្លួន

ព្រមទាំងស្នាមត្រាគំរូ ។

៨- លិខិតអត្ថសញ្ញាណរបស់អ្នកតំណាងពេញសិទ្ធ ដែលទទួលរ៉ាប់រង ក្នុងការសុំចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។

៩- គ្រឹះស្ថានពាណិជ្ជកម្មដែលអ្នកប្តឹងសុំបានធ្វើអាជីវកម្មពីមុនឬគ្រឹះស្ថានពាណិជ្ជកម្មដែល អ្នកប្តឹងសុំកំពុងធ្វើអាជីវកម្មនៅក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ចតុលាការពាណិជ្ជកម្មដទៃទៀត ។

១០- សេចក្តីប្រកាសដោយសុទ្ធចិត្តរបស់អ្នកប្តឹងសុំ ថាគ្មានជាប់ទោសពៃរ៍ក្នុងកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម ។

១១- ក្នុងករណីចាំបាច់លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យប្រកបមុខរបរ ចំពោះមុខរបរណា ឬចំពោះកម្មវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្មណាដែលតម្រូវឲ្យមានសេចក្តីអនុញ្ញាត ។

ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចម្លងសេចក្តីក្នុងប្រតិវេទន៍ដូចក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដោយប្រគល់ប្រតិវេទន៍នេះ មួយច្បាប់ក្នុងចំណោមប្រតិវេទន៍ទាំងពីរច្បាប់ជូនដល់អ្នកប្តឹង សុំចុះឈ្មោះដោយ បញ្ជាក់នៅខាងក្រោមថា "បានចម្លងចូលបញ្ជីរួចហើយ" ។

មាត្រា ១៥ .-

ត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនិងក្រុមហ៊ុនផងដែរនូវ ៖

១- រាល់ការផ្លាស់ប្តូរនិងការកែប្រែទាក់ទងទៅនឹងហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដែលមាត្រាមុន បានអនុញ្ញាតឲ្យចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។

២- សាលក្រមឬសាលដីកា ដែលសំរេចឲ្យពាណិជ្ជករលែងលះប្តីប្រពន្ធ ។

៣- ប្រកាសនីយប័ត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្មឬសញ្ញាផលិតកម្ម ឬសញ្ញា ដែលពាណិជ្ជករប្រើប្រាស់ ។

៤- សាលក្រម ឬសាលដីកាតែងតាំងក្រុមប្រឹក្សាជំនួយអមពាណិជ្ជករ ឬសាលក្រម ឬសាលដីកាឬប្រកាសហាមឃាត់ពាណិជ្ជករ មិនឲ្យធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងសាលក្រម ឬសាលដីកាលើកការហាមឃាត់ចេញ

៥- លិខិតបញ្ចាំ ឬនិក្ខេប (អ៊ីប៉ូតែក) លើទ្រព្យសំខាន់ៗសំរាប់អាជីវកម្ម ។

៦- សាលក្រមប្រកាសធនក្ស័យ ឬការជម្រះតាមផ្លូវតុលាការ ។

៧- អនុប្បទានពាណិជ្ជមូលនីធិ ។

មាត្រា ១៦ .-

ការចុះនិទ្ទេសខាងលើនេះ ជាភារកិច្ចផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពាណិជ្ជករ ។ ប៉ុន្តែចំពោះករណី ដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុច ២ ៤ និង ៦ នៃមាត្រា ១៥ ក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ឬសាលដីកា អាចចុះសេចក្តីនោះជាបញ្ញត្តិក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដែលសាមីពាណិជ្ជករបានចុះឈ្មោះ ។

ផ្នែកទី ៣

ក្រុមហ៊ុនដែលមានទីស្នាក់ការដើមនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ១៧ .-

ត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម គ្រប់ក្រុមហ៊ុនដែលមានសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ទោះបីបែបបទនៃការបង្កើត និងចិរវេលារបស់ក្រុមហ៊ុនទាំងនោះមានលក្ខណៈ បែបណាក៏ដោយ។

ការចុះឈ្មោះនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយបណ្ណាធិការ ឬអភិបាល នៅក្នុងខែនៃការបង្កើត ក្រុមហ៊ុន និងដប់ប្រាំថ្ងៃមុនកាលបរិច្ឆេទបើកប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្ម ។

អ្នកប្តឹងសុំចុះឈ្មោះ ត្រូវផ្តល់ជូនការិយាល័យក្រឡាបញ្ជិតុលាការពាណិជ្ជកម្មនៃទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន នូវប្រតិវេទន៍ចំនួនពីរច្បាប់ មានចុះហត្ថលេខារបស់សាមីខ្លួនអ្នកប្តឹងសុំ ព្រមទាំងតំកល់លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុនផង ។

ប្រតិវេទន៍ដែលក្រឡាបញ្ជីផ្តល់គំរូជូននោះ ត្រូវចែងអំពី ៖

១- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន រហស្សនាមរបស់សមាជិកក្រុមហ៊ុន ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទី កន្លែង កំណើត ស្ថានភាពគ្រួសារ និងសញ្ជាតិ ។

២- ផ្លាកសញ្ញារបស់ក្រុមហ៊ុន

៣- កម្មវត្ថុនៃក្រុមហ៊ុន

៤- ទីកន្លែងទាំងឡាយ ដែលក្រុមហ៊ុនមានគ្រឹះស្ថានដើម មានសាខា ឬទីភ្នាក់ងារនៅ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៥- នាមនៃសមាជិក ឬតតិយជនដែលមានការអញ្ញាតឲ្យគ្រប់គ្រងចាត់ចែង និងចុះចាត់ចែង និងចុះហត្ថលេខាជំនួសមុខក្រុមហ៊ុន ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើតនៃអ្នកទាំងនេះ ។

៦- ដើមទុនរបស់ក្រុមហ៊ុន ប្រភពដើមទុននិងចំនួនទឹកប្រាក់ ឬវត្ថុមានតំលៃ ដែលផ្តល់ដោយសមាជិកភាគហ៊ុន ប្រសិនបើជាក្រុមហ៊ុនដោយភាគហ៊ុន ។

៧- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ដែលក្រុមហ៊ុននោះចាប់ផ្តើមនិងបញ្ចប់ ។

៨- ទ្រង់ទ្រាយក្រុមហ៊ុន ។

៩- ហត្ថលេខាគំរូរបស់សមាជិក ឬតតិយជនដូចមានចែងនៅចំណុចលេខ ៥ នៃមាត្រានេះ និងស្លាកត្រាគំរូរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

១០- លិខិតបញ្ជាក់អំពីការតំកល់ដើមទុន ចេញដោយធនាគារ ។

១១- សេចក្តីប្រកាសដោយសុទ្ធចិត្តរបស់អ្នកប្តឹងសុំថា គ្មានជាប់ទោសពៃរ៍ក្នុងកិច្ចការ ពាណិជ្ជកម្ម វដ្ឋប្បវេណី ឬព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ១៨ .-

ត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មផងដែរនូវ ៖

១- រាល់ការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែទាក់ទងនឹងហេតុការណ៍ដែលមាត្រាមុនបានបញ្ញត្តិឲ្យចុះសេចក្តីក្នុង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។

២- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើតនៃបណ្ណាធិការអភិបាល ឬនាយកដែលបានទទួលការតែងតាំងក្នុងអាយុកាលរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

៣- ប្រកាសនិយប័ត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្មនិងសញ្ញាផលិតកម្មដែលក្រុមហ៊ុន ប្រើប្រាស់ ។

៤- សាលក្រម ឬសាលដីកា ដែលប្រកាសរំលាយ ឬប្រកាសមោឃភាព នៃក្រុមហ៊ុន ។

៥- សាលក្រមឬសាលដីកាដែលប្រកាសធនក្ស័យ ឬការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ របស់ក្រុមហ៊ុន ។

ផ្នែកទី ៤
ក្រុមហ៊ុនបរទេសដែលមានតែសាខា
ឬទីភ្នាក់ងារនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ១៩ .-

ត្រូវចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មផងដែរ រាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មបរទេសដែលមានត្រឹមតែសាខា ឬទីភ្នាក់ងារនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ចំពោះការចុះបញ្ជីនេះ ត្រូវបំពេញទំរង់ការដូចចែងក្នុងមាត្រា ១៧ និង ១៨ នៃច្បាប់ នេះ ។

មាត្រា ២០ .-

រាល់ការកែប្រែឬការផ្លាស់ប្តូរដែលកើតមានឡើងចំពោះសាខា ឬទីភ្នាក់ងារ ត្រូវកត់ត្រា ចូលក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម តាមបញ្ញតិមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៥
បទបញ្ញត្តិរួម

មាត្រា ២១ .-

ប្រតិវេទន៍ធ្វើឡើងជាពីរច្បាប់ ត្រូវយកទៅដាក់ដោយអ្នកប្តឹងសុំ ឬដោយអាណត្តិគាហក របស់សាមីជននោះ ។ ក្នុងករណីនេះអាណត្តិគាហក ត្រូវមានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិអំណាចដែលត្រូវតម្កល់ទុកនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ២២ .-

បើប្រតិវេទន៍ត្រូវបានយកទៅដាក់ផ្ទាល់ដោយអ្នកប្តឹងសុំនោះ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវពិនិត្យពិច័យ អត្តសញ្ញាណរបស់សាមីខ្លួនឲ្យបានច្បាស់លាស់ ។ បើសិនប្រតិវេទន៍នេះត្រូវបានយកទៅតម្កល់ទុក ដោយអាណត្តិគាហក ក្រឡាបញ្ជីត្រូវតំរូវឲ្យមានការបញ្ជាក់អំពីហត្ថលេខារបស់អាណត្តិទាយក ឬការបញ្ជាក់អំពីស្នាមមេដៃ បើអាណត្តិទាយកមិនចេះចុះហត្ថលេខា និងតម្រូវឲ្យបង្ហាញលិខិតបញ្ជាក់ អត្តសញ្ញាណរបស់

អ្នកប្តឹងសុំ ។

មាត្រា ២៣ .-

និទ្ទេសទាំងឡាយដែលច្បាប់តម្រូវឲ្យធ្វើនោះ ត្រូវសរសេរជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរនៅលើប្រតិវេទន៍ដែលអាចអានបានដោយគ្មានបំព្រួញ គ្មានកោសលុប គ្មានជ្រៀតបន្ថែម ។ ការបន្ថែម ពាក្យនៅលើរឹមទំព័រ ត្រូវមានចុះហត្ថលេខាសង្ខេបបញ្ជាក់ ហើយចំនួនពាក្យបន្ថែមនោះព្រមទាំងចំនួន ពាក្យដែលលុបចោល ត្រូវតែរាប់និងបញ្ជាក់ ។

មាត្រា ២៤ .-

ប្រកាសនីយប័ត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្ម និងសញ្ញាផលិតកដែលបានតំកល់ទុក ត្រូវបញ្ជាក់លេខ ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ នៃការតំកល់ទុកដែលចេញឲ្យ ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ២៥ .-

ក្រឡាបញ្ជីនឹងផ្ទៀងផ្ទាត់មើលក្រោមការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់របស់ខ្លួនអំពីបែបបទ ទាំងឡាយដែលបានបញ្ញត្តិ ។ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចុះនៅលើផ្នែកខាងលើនៃប្រតិវេទន៍នូវ ៖

១- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោងនៃការតម្កល់ទុក និងទីកន្លែងតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ។

២- លេខរៀងរបស់ប្រតិវេទន៍តាមលំដាប់លេខជាបន្តបន្ទាប់ .ក៏ប៉ុន្តែ ការចុះលេខនេះត្រូវចាប់ផ្តើមឡើងវិញចាប់ពីថ្ងៃទី ១ មករា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

៣- អត្តលេខសំគាល់ទៅតាមបែបផែននៃសកម្មភាពរបស់ពាណិជ្ជករដែលចុះក្នុងបញ្ជីវិភាគី ដែលនឹងមានចែងខាងក្រោយ ។

ចំពោះអ្នកធ្វើប្រតិវេទន៍ណា ដែលមិនបានផ្តល់នូវរាល់ពត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដល់ការចុះបញ្ជី នឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតរយៈពេលពិសេសចំនួនដប់ប្រាំថ្ងៃបន្ថែម ។

មាត្រា ២៦ .-

ដោយបានឃើញប្រតិវេទន៍ជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ និងរាល់ឯកសារតម្កល់ទុក ក្រឡាបញ្ជី និងផ្តល់ជូននូវវិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីហៅថា "សំរង់ " ដែលមាន

ចែងអត្តលេខសំគាល់ចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។ វិញ្ញាបនប័ត្រនេះ ស្ថិតក្នុងលក្ខណៈជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងថិរវេលាមួយខែ គិតចាប់ពី កាលបរិច្ឆេទ ដែលបានផ្តល់ជូន ។ ក្នុងថិរវេលានេះ ក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម អាចជំទាស់នឹងការចុះបញ្ជី និងលុបចោលអត្តលេខសំគាល់ដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីហើយនោះ ក្នុងករណី ដែលរកឃើញថាជាប្រតិវេទន៍ក្លែងបន្លំ ។

ក្រឡាបញ្ជីដែលផ្តល់នូវវិញ្ញាបនប័ត្រក្លែងបន្លំ ដែលបានធ្វើឡើងដោយដឹងហេតុផលសព្វគ្រប់ត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ២៧ .-

ប្រតិវេទន៍ទាំងឡាយណា ដែលបានធ្វើក្រោយការចុះអត្តលេខត្រូវស្រង់យកលេខ ប្រតិវេទន៍ដើម និងលេខបញ្ជីវិភាគីដែលបានផ្តល់ជូន នៅពេលចុះអត្តលេខនោះ ។

មាត្រា ២៨ .-

កាលណាបើពាណិជ្ជករណាម្នាក់ ឈប់ប្រកបពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ឬទទួលមរណភាព ដោយពុំបានធ្វើអនុប្បទាននូវមូលនិធិពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ឬកាលណាបើក្រុមហ៊ុនណាមួយត្រូវរំលាយ នោះ ត្រូវលុបឈ្មោះពាណិជ្ជករនោះ ឬក្រុមហ៊ុននោះចេញពីបញ្ជី ។

បើសិនជាគ្មានការសុំលុបឈ្មោះដោយពាណិជ្ជករ ឬដោយអ្នកទទួលមរតក ឬដោយអ្នក ជំរះបញ្ជី ការលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជីនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយ បញ្ញត្តិតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យបញ្ជី។

មាត្រា ២៩ .-

ជនណាក៏ដោយ អាចសុំឲ្យក្រឡាបញ្ជីចេញឲ្យខ្លួននូវវិញ្ញាបនប័ត្រ បញ្ជាក់អំពីចំណារទាំងឡាយដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។ បើគ្មានចុះបញ្ជីទេ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចេញវិញ្ញាបនប័ត្រ បញ្ជាក់ថាគ្មានចុះបញ្ជី ។

ការធ្វេសប្រហែស ឬការមិនព្រមចេញវិញ្ញាបនប័ត្រ ក្នុងរយៈពេលមួយសប្តាហ៍ គិតចាប់ពីថ្ងៃស្នើសុំ នឹងបណ្តាលឲ្យមានទណ្ឌកម្មតាមវិន័យចំពោះក្រឡាបញ្ជីព្រមទាំងមានការសងជំងឺចិត្តផង ។

សេចក្ដីចម្លងដែលក្រឡាបញ្ជីចេញឲ្យនោះ មិនត្រូវចែងនូវសាលក្រមប្រកាសធនក្ស័យ ឬការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការទេ បើក្រោយមកមាននីតិសម្បទាឡើងវិញ ។ សេចក្ដីចម្លងក៏មិនត្រូវចុះ ផងដែរនូវសាលក្រម ឬសាលដីកាហាមឃាត់មិនឲ្យធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬសាលក្រម សាលដីកាតែងតាំង ក្រុមប្រឹក្សាជំនួយ បើមានលើកការហាមឃាត់ចេញរួចហើយ ។

ផ្នែកទី ៦
អំពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម រូបវន្តបុគ្គលនិងសមាសភាព

មាត្រា ៣០ .-

បញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដែលតម្កល់ទុកនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម មាន ពីរបែបគឺ ៖

១- បញ្ជីកាលប្បវត្តិ

២- បញ្ជីវិភាគី

មាត្រា ៣១ .-

ប្រតិវេទន៍ត្រូវចុះក្នុងគល់បញ្ជីកាលប្បវត្តិតាមលំដាប់នៃការតម្កល់ទុកនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជី និងតាមលេខដែលចុះ ។

ត្រូវប្រគល់ចុងសន្លឹកនៃប្រតិវេទន៍មួយសន្លឹក ដែលដាច់ចេញពីគល់បញ្ជី ហៅថា"សំរង់" ជាសំគាល់នៃការតំកល់ទុកដោយមានចែងនិទ្ទេសដូចតទៅ ៖

១- លេខរៀងនៃប្រតិវេទន៍

២- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោងនៃការតម្កល់ទុក និងទីកន្លែងនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម

៣- នាមត្រកូល នាមខ្លួន ផ្លាកសញ្ញាក្រុមហ៊ុន និងលំនៅដ្ឋានអ្នកធ្វើប្រតិវេទន៍ ។

ចំណែកឯបញ្ជីវិភាគីវិញមានទ្រង់ទ្រាយជាតារាងដែលត្រូវចុះជាអាទិ៍នូវលេខ ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោង នៃការតម្កល់ទុក អត្តលេខ នាមករណ៍ក្រុមហ៊ុន កម្មវត្ថុនៃក្រុមហ៊ុន ដើមទុននៃក្រុមហ៊ុន ។ គ្រឹះស្ថានពាណិជ្ជកម្មនីមួយៗ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចុះអត្តលេខ

សំគាល់ដោយឡែក ត្រូវបានចុះលើសន្លឹកមួយទាំងសងខាងហើយនៅលើសន្លឹកនោះ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចារលេខប្រតិវេទន៍ដើមនៃការសុំចុះបញ្ជីនោះ ។

មាត្រា ៣២ .-

បើមានពាក្យសុំឲ្យចុះនិទ្ទេស ដែលបង្កឲ្យលុបចោលនិទ្ទេសដែលមានស្រាប់ ក្រឡាបញ្ជី ត្រូវឆូតលុបនិទ្ទេសនេះដោយទឹកខ្មៅក្រហម ឬលុបខ្វែងចំណាំតាមកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ ដោយមានសរសេរ បង្ហាញនៅលើរឹមទំព័រនូវសេចក្តីយោងនៃនិទ្ទេសថ្មីនិងលេខដែលក្រោមលេខនេះ ប្រតិវេទន៍ ឬពាក្យសុំចុះនិទ្ទេសនោះត្រូវបានចុះបញ្ជីដោយពិតប្រាកដ ។

មាត្រា ៣៣ .-

បើសិនមានការលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជី ការលុបនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយគំនូសក្រហមពីរ ខ្វែងគ្នា ឬលុបតាមវិធីកុំព្យូទ័រ ។

សេចក្តីសំរេចលុបឈ្មោះបញ្ជីចេញពីបញ្ជីរបស់ចៅក្រមទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យបញ្ជី ឬ ពាក្យសុំឲ្យលុបឈ្មោះនោះ ត្រូវកំណត់សរសេរនៅលើរឹមទំព័រដោយទឹកខ្មៅក្រហមផងដែរ ។

ក្រឡាបញ្ជីបញ្ជាក់និទ្ទេសនេះដោយចុះហត្ថលេខាសង្ខេប ។

មាត្រា ៣៤ .-

កាលបើនិទ្ទេសដែលមាននៅក្នុងប្រតិវេទន៍ត្រូវបានកត់ត្រាបញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីវិភាគ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវប្រគល់ជូនអ្នកដែលយកមកតំកល់ទុក នូវប្រតិវេទន៍មួយច្បាប់ ដែលមានចុះហត្ថលេខា ត្រឹមត្រូវសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាវិញ្ញាបនប័ត្រចុះឈ្មោះ ។

សន្លឹកប្រតិវេទន៍ទាំងអស់ ដែលរក្សាទុកនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវក្រឡាបញ្ជីចងក្រងតាមលេខរៀងយ៉ាងហោចណាស់មួយដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៥ .-

បញ្ជីកាលប្បវត្តិ និងបញ្ជីវិភាគីត្រូវបានប្រធានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ឬចៅក្រមទទួល បន្ទុកត្រួតពិនិត្យ បញ្ជីជាអ្នកបង់លេខ ចុះហត្ថលេខាសង្ខេប និងពិនិត្យបញ្ជាក់នៅ ពេលដាច់ខែម្តងៗ ។ ការពិនិត្យបញ្ជាក់នេះត្រូវមានបោះត្រារបស់តុលាការ និងចុះហត្ថលេខារបស់ចៅក្រមត្រួតពិនិត្យ ។

បើប្រធានតុលាការឬចៅក្រមទទួលបន្ទុកពិនិត្យបញ្ជីបញ្ជាក់ថា ប្រតិវេទន៍ណាមួយចូល ក្នុងករណីដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ និង ៤១ នៃច្បាប់នេះ ប្រធានតុលាការ ឬចៅក្រមនោះត្រូវ ជូនដំណឹងអំពីរឿងនេះទៅព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៣៦ .-

ការចុះឈ្មោះ ការលុបឈ្មោះ ឬការចេញវិញ្ញាបនប័ត្រផ្សេងៗ ជាភារៈផ្ទាល់របស់ ក្រឡាបញ្ជី ។ វិញ្ញាបនប័ត្រទាំងនេះត្រូវចេញអោយអ្នកសុំពីសៀវភៅក្បាលបញ្ជីមានលេខ ។ សោហ៊ុយបែបបទសុំចុះឈ្មោះ លុបឈ្មោះឬចេញវិញ្ញាបនប័ត្រផ្សេងៗត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ហើយប្រមូលដោយក្រឡាបញ្ជី សំរាប់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៧ .-

សេចក្តីចម្លងនៃការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជី និងវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ពីការគ្មានចុះឈ្មោះចេញដោយក្រឡាបញ្ជី ត្រូវផ្តល់ជូនដោយឥតគិតថ្លៃ តាមពាក្យសុំរបស់អាជ្ញាធរតុលាការ ឬរដ្ឋបាលបាន លុះត្រាតែមានចុះនិទ្ទេសពីកន្លែងអ្នកទទួលលិខិតនោះ ។

មាត្រា ៣៨ .-

រាល់ការចុះឈ្មោះនិងលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបានចុះផ្សាយដោយក្រឡាបញ្ជីក្នុងរាជកិច្ច ។ និទ្ទេសដែលត្រូវចុះផ្សាយមានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក- <u>ចំពោះពាណិជ្ជករ</u>

១- លេខចុះបញ្ជី

២- នាមត្រកូល នាមខ្លួន រហស្សនាមព្រមទាំងនាមសហព័ទ្ធ

៣- សកម្មភាព ទីកន្លែង ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើមសកម្មភាព

៤- ផ្លាកសញ្ញា ។

ខ- ចំពោះក្រុមហ៊ុន

១- លេខចុះបញ្ជី

២- នាមករណ៍

៣- ចំនួនដើមទុន

៤- ទីស្នាក់ការ

៥- សកម្មភាព និង ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើម

៦- ទ្រព្យក្រុមហ៊ុន ។

ជំពូកទី ៧
ទោសបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៩ .-

រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលមិនបានសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមកាលបញ្ញត្តិ និងត្រូវប្តឹងទៅតុលាការអំពីបទប្រកបសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម មិនស្របច្បាប់ ។

មាត្រា ៤០ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពីប្រាំម៉ឺនរៀល (៥០.០០០រៀល) ទៅប្រាំសែនរៀល (៥០០.០០០រៀល) ចំពោះ ៖

១- រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណាដែលមិនបានចុះ បញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមកាលបញ្ញត្តិ ។

២- រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណាដែលបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មហើយ តែមិនបានចុះនៅលើវិក័យប័ត្រ លិខិតស្នាមកំណត់បញ្ជាទិញ តារាងតម្លៃ និងឯកសារផ្សព្វផ្សាយអំពីទីកន្លែងនៃតុលាការដែលខ្លួនបានចុះឈ្មោះ និងលេខដែលខ្លួនបានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៤១ .-

ការដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម តាមកាលបញ្ញត្តិអាច បណ្តាលឲ្យពាណិជ្ជករឬអ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនមានទោសនិទ្ទនភាពសាមញ្ញ ក្នុងករណី ធនក្ស័យ ។

មាត្រា ៤២ .-

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលបានផ្តល់នូវ ពត៌មានមិនពិតដោយគំនិតអាក្រក់ ដើម្បីនឹងសុំចុះលេខ ឬសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មត្រូវផ្តន្ទា ទោសដាក់គុកពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ទៅប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល
(១.០០០.០០០ រៀល) ទៅដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០ រៀល) ។

ក្នុងករណីដែលមានការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែពត៌មាន ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១៥-១ ១៨-១ និង ២០ រាល់ពាណិជ្ជករ ឬអ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនណា ដែលមិនបានបំពេញបែបបទនៅការិយាល័យ ក្រឡាបញ្ជីតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ ក្រោយពីមានការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែនេះ ត្រូវពិន័យ ជាប្រាក់ចំនួនពីប្រាំសែនរៀល (៥០០.០០០ រៀល) ទៅមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ។

មាត្រា ៤៣ .-

រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលប្រើឯកសារ ក្លែងក្លាយដោយចេតនានៅក្នុងទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់គុកពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ទៅប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ទៅដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០ រៀល) ។

មាត្រា ៤៤ .-

ក្នុងករណីមិនរាងចាល ការផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០, ៤២, ៤៣ នឹងត្រូវ អនុវត្តកិរិក[illegible]មា ហើយបើមានបទល្មើសដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤២-១ មិនរាងចាលនោះ រាល់ពាណិជ្ជករ ឬអ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុន ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប់គុកពី ៣ ខែ

ទៅ ១ ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៥ .-

ជនណាដែលបានជំរិតឬបានទទួលនូវរបស់ ឬប្រាក់ ដោយប្រើអំណាចនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ជននោះត្រូវចាត់ទុកថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ហើយនិងត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ៤៦ .-

ប្រាក់ពិន័យទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

ជំពូកទី ៣
ភាតព្វកិច្ចគណនេយ្យ

មាត្រា ៤៧ .-

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មមានភាតព្វកិច្ចកាន់កាប់គណនេយ្យ មួយទៅតាមវិធានគណនេយ្យនិងតាមប្លង់គណនេយ្យទូទៅនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងការណែនាំផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងដល់ការអនុវត្តន៍ ។

រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសផ្ទុយនឹងបទបញ្ជាគណនេយ្យដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌខាងលើនេះត្រូវចោទប្រកាន់និងផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ៤៨ .-

គ្រប់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មត្រូវបើកគណនីយ៉ាង ហោចមួយនៅធនាគារណាមួយ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤៩ .-

រាល់ពាណិជ្ជកិច្ចដែលធ្វើឡើងរវាងអាជីវករនិងអាជីវករ ត្រូវមានវិក័យប័ត្រយ៉ាងហោចណាស់ពីរច្បាប់ ។ ច្បាប់ដើមមួយសន្លឹកសំរាប់ផ្តល់ជូនអតិថិជន ហើយសន្លឹក

ផ្សេងទៀតត្រូវរក្សាទុកដោយអ្នកលក់ ។

ចំពោះការលក់ទំនិញ ឬការធ្វើសេវាឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ពុំចាំបាច់ធ្វើវិក័យប័ត្រ ឬសក្ខីប័ត្រទេ លើកលែងតែអតិថិជនទាមទារ ។

មាត្រា ៥០ .-

ក្នុងវិក័យប័ត្រត្រូវមានចុះយ៉ាងហោចណាស់នូវនិទ្ទេស ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៥១ .-

រាល់ពាណិជ្ជករត្រូវបិទតម្លៃនិងលក្ខខ័ណ្ឌនៃការលក់ដូរដែលនៅជាធរមាន ។ បែបបទ នៃការបិទផ្សាយ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥២ .-

រាល់ថ្លៃទាំងឡាយត្រូវតែកំណត់ជាប្រាក់រៀល លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥៣ .-

រាល់ការទិញឬការលក់រវាងពាណិជ្ជករនិងពាណិជ្ជករ ដែលមានទឹកប្រាក់ស្មើ ឬលើសពី ដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០រៀល) ឬសមមូលជារូបយប័ណ្ណបរទេស ត្រូវតែធ្វើការទូទាត់ដោយ មូលប្បទានប័ត្រ ឬដោយផលប័ត្រពាណិជ្ជកម្ម។

ជំពូកទី ៤
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៤ .-

ក្នុងរយៈកាលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅពុំទាន់មានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ការចាត់ចែងការកាន់កាប់បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងការគ្រប់គ្រងសមត្ថភាពពាណិជ្ជកម្មដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវប្រគល់ជូនក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥៥ .-

ក្នុងរយៈកាលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅពុំទាន់មានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការ នីតិសាមញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានសមត្ថកិច្ចលើរឿងក្តីពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់ ។

មាត្រា ៥៦ .-

ក្រសួងនីមួយៗដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវជំរុញរាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឲ្យចាត់ ចែងធ្វើពាក្យសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម នៅពេលដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន។

មាត្រា ៥៧ .-

នៅក្រោយពេលបញ្ចប់សម័យអន្តរកាល ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនិងតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវសហការគ្នាដើម្បីផ្ទេរបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មជូនទៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥៨ .-

រាល់ពាណិជ្ជករនិងរាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានធ្វើសកម្មភាពមុន

ការប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់នេះ ត្រូវប្តឹងសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម នៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្មក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ ។ បើមានការចាំបាច់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចសំរេចបន្តរយៈពេលនេះបាន ៦ ខែ ទៀត ។

ជំពូកទី ៥

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៩ .-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៦០ .-

ច្បាប់នេះត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៥

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ **នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២**

ព្រះហស្តលេខា ហត្ថលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ **ហ៊ុន សែន**

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងទី២

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ហត្ថលេខា

ចម ប្រសិទ្ធ

លេខ...៣៥...ច.ល.

ដើម្បីចំលងចែក
រាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៥

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល

អគ្គលេខាធិការរង

ស៊ិន ស៊ី